

det store Flertal af Befolkningen eller hele Befolkningen, kan man maaske sige, har vist sig modent til at deltage i det kommunale Arbejde, er den ogsaa gradvis kommet til det. Der er i Løbet af et Par Menneskealdre foregaaet en Udvikling, som jeg tror har været i god Traad med hele den jævne Udvikling, som er foregaaet med vort Folk.

Sundbo: Jeg takker de ærede Ordførere for det konservative Folkeparti og for det radikale Venstre for den forholdsvise Velvillie, de to Ordførere har lagt for Dagen overfor det Lovforslag, som mine Partifæller og jeg har stillet. Jeg kan desværre ikke rette samme Tak til den højtærede Indenrigsminister og til den ærede Ordfører for Venstre, som absolut ikke har villet gaa ind paa Hovedpunkterne i vort Lovforslag. Det glæder mig, at den højtærede Indenrigsminister siger, at han under alle Omstændigheder bliver, saa er jeg mere rolig, og da jeg i Dag ogsaa har set den højtærede Justitsminister her i Salen, kan jeg jo ikke paavise, at vi endnu har sluppet nogle af vore Ministre. Jeg kan da maaske mene, at de nuværende Ministre vil blive siddende „indtil videre“, som Indenrigsministeren udtrykker sig i sit Lovforslag paa et vist Punkt. Men om vi har noget parlamentarisk Ministerium, ved vi ikke noget om efter den Afstemning, der blev foretaget forleden Dag. Ministre, det har vi, men om de har en parlamentarisk Basis, har hverken Ministeren eller andre udtalt sig om, det er der ingen, der ved; man kan ogsaa læse i Ministerens egen Presse, at denne er ganske i Vilderede med, om der er nogen parlamentarisk Basis for Ministeriet. En Ting er jo at have Ministre, en anden at have rigtige Ministre, og i denne Forbindelse kan man vel nok kalde de parlamentariske for de rigtige og de andre for mindre rigtige. Det, jeg lyste efter i Lørdags, var ikke saa meget Personerne som Systemet, om vi virkelig havde faaet et nyt Systemskifte, hvorved man gik bort fra det parlamentariske System, eller om vi havde Systemet af 1901 endnu, og det mangler jeg fremdeles Svar paa.

Jeg kunde i Lørdags udtale, at vi havde en dygtig Indenrigsminister, jeg kan desværre ikke efter Ministerens Tale i Dag sige, at vi har en frisindet Indenrigsminister. Jeg tror ikke, der fra denne Plads af nogen Indenrigsminister siden Højres Regeringstid er holdt en saa konservativ Tale som den, den højtærede Minister holdt i Dag. De foregaaende Indenrigsministre af Venstre — jeg vil naturligvis ikke nævne den radikale Indenrigsminister — har alle været

mere frisindede med Hensyn til den almindelige Valgret, end Indenrigsministeren her har vist sig at være. Naar den højtærede Indenrigsminister om Spørgsmaalet Nedsættelse af Valgretsalderen haanligt sagde, at han ikke vilde spille Tiden paa det, vil jeg bemærke, at det er nøjagtigt det samme, som Højre sagde til Christen Berg, da han stillede sine Forslag om almindelig kommunal Valgret, til Punkt og Prikke det samme, Ministeren vil kunne læse i Rigsdagstidende, at netop saadanne Udtryk brugte man den Gang overfor Christen Berg. Det er lidet tiltalende, at en Mand, som nu skal føre Christen Bergs Politik videre — hedder det sig — kan bruge de samme Udtryk, som Højre den Gang brugte.

Den højtærede Minister udtalte dernæst nogle flotte Bemærkninger om, at for at tro, at det skulde være nødvendigt at begrænse Tiden for Fattighjælps Virkninger til et Aar, maatte man have været paa Mars, andre end Marsboere kunde umulig have den Anskuelse, at det skulde være nødvendigt. Det viser sig imidlertid, at Christen Berg havde den Anskuelse, og han havde ikke været paa Mars, og det havde de andre Venstreførere, som havde samme Anskuelse, heller ikke, saa behøver formodentlig jeg heller ikke at have gjort den Rejse for at komme til det samme Standpunkt. Den højtærede Minister er ganske forkert paa det, naar han tror, at Fattighjælp nu om Dage ikke spiller nogen Rolle. Indenrigsministeren har drevet mange fattige Mennesker, arbejdsløse Mennesker, over paa Fattigvæsenet ved sin Begrænsning af Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Der gaar mange unge Mænd paa Landevejene og tigger, fordi de ikke har nogen Understøttelse og ikke kan faa Arbejde, og det skyldes den Omstændighed, at Ministeren har begrænset Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Det er da ganske ved Siden af, naar Ministeren siger, at man kan ikke komme paa Fattigvæsenet uden ved egen Skyld. Det er saa langt fra de virkelige Forhold, som noget kan være. Der er i denne By, i mange Købstæder og mange Steder paa Landet Folk, som ganske uforskyldt er kommet paa Fattigvæsenet, og som den højtærede Minister ikke skulde tale saa haanligt om. Det er en daarlig Trøst at sige, at de kommunale Raad kan eftergive Fattighjælp efter et Aars Forløb. Det ved jeg meget vel de kan, men de kommunale Raad, der driver de fattige over paa Fattigvæsenet, eftergiver sandelig ikke Fattighjælpen, for de, om jeg saa maa sige, er forbandet nødt til det. De Mennesker, der er saa uheldige at bo i en saadan